

Довідка
про погодження проєкту рішення «Про перейменування
вулиці Комарова в місті Коростені без зміни нумерації будівель »

Проект рішення розроблено: юридичний відділ виконавчого комітету Коростенської міської ради

Виконавець: Камінська Тетяна Анатоліївна, начальник юридичного відділу виконавчого комітету Коростенської міської ради, кабінет №47 вулиця Грушевського, 22, місто Коростень, тел. 9-61-35.

Доповідає на сесії: керуючий справами виконкому Охрімчук А.В.

Доповідає на засіданнях постійних комісій: керуючий справами виконкому Охрімчук А.В.

Запросити:

Розсилка: юридичний відділ виконавчого комітету, Заступник міського голови (Корнійчук В.О.), керуючий справами виконкому (Охрімчук А.В.), відділ архітектури, містобудування та земельних ресурсів.

ПОГОДЖЕНО із зауваженнями:

Пояснювальна записка
до проєкту рішення Коростенської міської ради
«Про перейменування вулиці Комарова в місті Коростень без зміни
нумерації будівель» (шістнадцята сесія VIII скликання)
від 04.08.2022р.

Заслухавши інформацію робочої групи з підготовки перейменування вулиць та провулків у Коростенській міській територіальній громаді, взявши до уваги Протокол №4 від 21.07.2022р., відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», ст.ст. 1, 7, 8, 9 Закону України «Про географічні назви», Постанови Кабінету Міністрів України від 24.10.2012 року №989 «Про затвердження Порядку проведення громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності, які за ними закріплені, об'єктам права власності, які належать фізичним особам, імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», враховуючи рекомендації постійної комісії з питань законності, правопорядку, прав людини, розвитку громади, депутатської діяльності та етики вулицю Комарова в м. Коростені вирішено перейменувати на Юрія Немирича без зміни нумерації будівель.

Матеріальні чи інші витрати міського бюджету, щодо прийняття даного рішення складають виготовлення табличок на будинки по вулицям та провулкам.

Немирич Юрій, 1612, Овруч, Річ Посполита –початок вересня 1659, Свидовець, Чернігівщина, Гетьманщина), український магнат, державний діяч і дипломат доби Хмельниччини. Автор проєкту Гадяцького договору. Походив із старовинного рлду Немиричів. Батько — Стефан Немирич — був соцініанином, київським підкоморієм, мати — Марта з Войнаровських. Розпочав навчання у Раківській соцініанській академії (Польща). У 1630 виїхав з групою одновірців під опікою Анджея Рутковича на захід. Навчався в університетах Лейдена, Амстердама, Оксфорда, Кембриджа та Парижа. Навчаючись у Сорбонні, захистив і опублікував дисертацію магістра права, присвячену порівнянню політичних та юридичних систем Речі Посполитої і Московського царства. Автор декількох теологічних трактатів - зокрема «Опис і виклад духовного арсеналу християн», надрукованого в Парижі. Закінчивши «свої університети», молодий амбітний магнат повернувся на батьківщину — і відразу ж очолив протестантську шляхту Київщини. Брав участь на чолі власної хоругви у війнах Польщі з Московщиною та Швецією (1630-ті роки). З 1641 року, як і батько — підкоморій київський. Володів 12 містечками та 75 селами на Правобережжі. 1643 року придбав значні земельні володіння і на Лівобережжі. Будучи протестантом-аріанином, боронив права своїх одновірців у різних інституціях. Фундатор протестантської академії у Кисилині (Волинь). На початку Хмельниччини воював проти Хмельницького як генеральний полковник Київського воєводства.

Будучи прихильником семигородського князя Ракочія, у 1655 перейшов на бік шведського короля Карла X Густава. Гучні перемоги козаків змусили Немирича, як і лідера православної антикозацької «партії» Адама Киселя, шукати компромісу з Хмельницьким. У 1657 переїхав до Чигирин, під протекцію гетьмана, де прийняв релігію своїх предків — «руську віру». Прибуття Немирича, котрий повернувся до України разом з самовільно полишившим союзників корпусом Ждановича, вдивовиж збіглося зі скорою кончиною Хмельницького. Знатність і багатство гарантували Немиричу блискучу кар'єру в гетьманській старшині. Відразу (по прибутті до Чигирин) дістав чин полковника. Як дипломат проводив переговори зі Швецією, які закінчилися Корсунською угодою 1657 року, що визнавала незалежність України. Після смерті Хмельницького став Генеральним писарем при Івані Виговському. Своєю дезінформацією призвів до вигідного Швеції договору. Від Виговського одержав підтвердження на лівобережні маєтності під час поновлення котрих, зокрема, загарбав частину землі Полтавського полку, чим сприяв виникненню повстання на Лівобережжі. Один із творців концепції Великого Князівства Руського, очолював українську делегацію на сейм 1659 року (для ратифікації Гадяцького договору, автором проекту якого був). Учасник Конотопської битви 1659 року. Загинув під час перевороту в Ніжині, що стався внаслідок змови промосковських ніжинських заколотників Василя Золотаренка з переяславським полковником Тимофієм Цецурою. Юрій Немирич належить до визначних українських державотворців. Автор суспільно-політичних праць, зокрема «Роздуми про війну з Московією» (1634), та з теології, написав поему «Паноплія» (1653), польською мовою аріанські молитви. Ця людина по праву може бути названа першим українським гуманістом, попередником Г. Сковороди.

При обговоренні на засіданні робочої групи пропозицію перейменування вулиці Комарова в м. Коростені на вулицю Юрія Немирича підтримали 10 членів робочої групи із 13 присутніх, 1 член робочої групи проти, 2 члени робочої групи утрималися.

Начальник юридичного відділу

Т.Камінська